

BẢN TIN

Xứ Bưởi

Chủ Nhiệm:
Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh – Võ Thị Ngọc
Dung – Mai Trọng Ngãi – Đỗ Hữu Phương – Kiều
Oanh Trinh - Nguyễn Minh Châu – Người Biên
Hòa – Châu Chương Thành - Nguyễn Hàn Lâm –
Nguyễn Nhung – Châu Mỹ Quế

Tòa Soạn :
9340 Bolsa Ave. – Westminster, CA 92683

Email:
Aihuubienhoa@gmail.com

Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại

Số Bảy Sep 05, 2010

Như Một Lời Cám Ơn

Hội Ái Hữu Biên Hòa California tuy còn non trẻ, nhưng được sự yểm trợ của quý đồng hương và thân hữu khắp nơi đã phát triển theo thời gian. Chúng tôi chân thành cảm ơn đồng hương và thân hữu, đặc biệt là đa số đồng hương thâm lặn đã hết lòng với Hội Ái Hữu Biên Hòa California. Là đồng hương Biên Hòa, chúng tôi cũng như quý đồng hương và thân hữu đều có sự mong ước chung, xây dựng một hội ái hữu Biên Hòa sánh bằng các hội đồng hương khác tại hải ngoại và kết hợp được tình thân ái của người Biên Hòa tha phương. Nếu không có được sự động viên và nâng đỡ của quý đồng hương và thân hữu, sinh hoạt của hội không có được những bước tiến như ngày hôm nay. Từ tấm lòng qua những lá thư và email của quý đồng hương và thân hữu đã gửi về chúng tôi. Như tâm tình của đồng hương Phạm Thị Hữu Hạnh từ Seattle:

“Cám ơn Hội Ái Hữu Biên Hòa đã gửi Bản Tin Xứ Bưởi đến tận Seattle. Bản Tin Xứ Bưởi đúng là sợi dây nối kết đồng hương Biên Hòa ở hải ngoại... Tôi rất thích làm thơ và đang tập tễnh làm thơ để bày tỏ tâm tư, cảm xúc của mình. Hy vọng sẽ có dịp gửi bài đến HAHBH.

Rất vui khi đọc những email phổ biến thông tin của HAHBH do BCH gửi đến tôi, một thành viên mới... Thân chúc BCH/HAHBH nhiều sức khỏe để hoạt động tích cực cho Hội của chúng ta...”

Chúng tôi không bao giờ dám tự mãn trước những thành quả ban đầu đã đạt được, trái lại luôn cố gắng cải tiến không ngừng để không phụ lòng tin của quý đồng hương và thân hữu khắp nơi. Chữ “Tâm” luôn đặt hàng đầu dù tài hèn sức mọn; để làm tròn trách nhiệm đa số đồng hương đã trao phó, chúng tôi hân hoan đón nhận và sửa sai từ những ý kiến đóng góp xây dựng thiết thực của quý đồng hương và thân hữu về điều hành sinh hoạt hội. Tâm nguyện của chúng tôi là vượt mọi khó khăn, nan giải bước đầu, một vài dị biệt cá nhân để đi đến cảm thông, vì Biên Hòa là của chung không thuộc về một cá nhân nào. Con đường được chọn là sự đoàn kết và cùng nhau gánh vác. Chúng tôi đã phát hành Đặc San Biên Hòa California Xuân Canh Dần 2010, kể đến là Bản Tin Xứ Bưởi sợi dây nối kết đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại đã được quý đồng hương và thân hữu đón nhận và khen thưởng. **Như một lời cám ơn** và để chuẩn bị món quà tinh thần cho quý đồng hương và thân hữu; nhân dịp Mừng Xuân Mới, Hội Ái Hữu Biên Hòa California quyết định thực hiện Đặc San Biên Hòa Tân Mão 2011 và sẽ được phát hành vào ngày họp mặt Tất Niên Biên Hòa vào lúc **10 sáng ngày 23 tháng 01 năm 2011 tại Nhà Hàng Emeral Bay Nam California**. Chủ đề là Mùa Xuân, sinh hoạt Biên Hòa ở hải ngoại, kỷ niệm về Biên Hòa, những khuôn mặt thành công, tâm tình giới trẻ v.v. Trang đặc biệt viết về cố vấn sĩ Bình Nguyễn Lộc và các tài danh Biên Hòa. Kính mời quý đồng hương và thân hữu nhất là các văn nhân thi hữu của Biên Hòa khắp nơi, cùng đóng góp bài vở cho Đặc San Biên Hòa Tân Mão 2011 để chúng ta cùng có một đặc san phong phú và giá trị. Để có sự góp mặt đông đảo và đa dạng, những bài văn hoặc biên khảo chúng tôi đề nghị nếu được nên cô đọng ngắn gọn để tiện việc phổ biến đến đồng hương. Hạn chót nhận bài là ngày 30 tháng 11 năm 2010. Bài viết quý đồng hương và thân hữu gửi email về: aihuubienhoa@gmail.com, chanminhduong42@yahoo.com. Hoặc về địa chỉ Hội: 9340 Bolsa Ave. Westminster, CA 92683.

Cùng đóng góp bài vở cho Đặc San Biên Hòa Tân Mão 2011, cùng hẹn về tham dự Tất Niên Biên Hòa để gìn giữ và nhắc nhớ những kỷ niệm tốt đẹp của quê hương, dòng sông Đồng Nai êm đềm với những con người bình dị và cũng không quên khuyến khích giới trẻ tham gia những sinh hoạt truyền thống hằng năm. **“Con người ta có thể tách bước rời khỏi đất nước, nhưng không thể tách con tim mình rời khỏi quê hương”**. Nhớ về quê hương với tình đồng hương Biên Hòa nơi xứ người, đáng nhớ lắm thay ...

NỖI SÂU SANG THU

... Một chiều cuối Thu năm 1965, tôi đang học Đệ Tam B trường Trung Học Ngô Quyền được tin T. lấy chồng. Lòng buồn da diết! Tôi thần thờ như kẻ mất hồn, ra ngồi trên ghế đá công viên trước Tòa Hành Chánh tỉnh Biên Hòa. Tập tành làm kẻ thất tình!... Nhìn những cánh bèo trôi dập dềnh trên sông nước Đồng Nai ... mà thương, mà nhớ một thời yêu đương mật ngọt đã vụt bay xa ... xa biệt trong đời! Nên cảm tác bài thơ sau (bài này được đăng trong Tuần San Tiểu Thuyết Thứ Tư năm 1965 và tôi đã ghi lại trong tập thơ Lối Mộng Em Về xuất bản tại Hoa Kỳ năm 2000)

Một Nửa Cho Nhau

Sông sâu bèo chẻ làm đôi
Nửa qua bên ấy, nửa trôi bên này
Nửa về, cuối néo trời mây
Nửa nằm, nghe gió hao gầy cảnh Đông
Chim yên thoi ngủ vườn hồng
Lá vàng chắt lóp ngạt lòng người đi!
Bèo trôi - nước động rèm mi
Xa nàng mười ngón - ta ghi dáng xưa...
Ngỡ ngàng sớm nắng, chiều mưa
Giật mình! Ta thấy cơn mưa - bên nàng
Mưa nàng, bong bóng vỡ tan
Nắng ta, cây cỏ cũng vàng võ trông!
Tim ta - bồng - chết trong lòng
Và em - bồng chết bên chồng - với ta!...

TRÂM MẠC HOA HUYỀN
Biên Hòa, cuối Thu 1965

... Và cũng như hôm nay, một sáng chớm Thu của năm 2010. Ngồi một mình nơi xứ sở tạm dung, bên tách trà nóng hổi, thơm lừng mùi sen ướp hương vị quê nhà. Nỗi sâu cố quốc dằn dặt khôn nguôi. Tôi cùng chiếc bóng gầy hao, cô đơn, xiêu nghiêng trên tường vôi lạnh ngắt, đang lắng hồn đón ghe tiếng chim xôn xao réo gọi bình minh và những sợi nắng ấm luồn qua khe cửa sổ để ân cần chào đón, nâng niu thêm một ngày mới - một ngày mà Tạo Hóa là một họa sỹ kỳ tài, Ngài đã tạo họa một thể loại tranh

"Ráp Cát" một cánh tài tình. Ngài đã rất thêm "hạt cát" thứ 22,205 trong 36,500 "hạt cát" mà Ngài sắp sửa phủ lên "Bức Tranh Cuộc Đời" phàm lụy của tôi! Nhưng tiếc thay hồn của bức tranh ấy lại chứa đầy ắp nỗi đau nhân thế! Nỗi nhớ quê nhà!... Và tôi chợt nhớ ra rằng: Mình là một kẻ tha hương!!! Nên cảm tác bài thơ sau:

Buổi Sáng Bên Trời

*Con chim hót gọi bình minh thánh thiện
Tiếng ngọt ngào hay tiếng xót xa rơi...
Tiếng đau thương vọng lại cuối chân trời
Hay tiếng khóc cho cuộc đời ly xir?!*

*Tách trà nóng nửa khuya vầy cuộc lữ
Như còn nguyên hơi ấm thuở bên người
Uống với ai? Bằng hữu đã ngàn khơi
Ta - Chiếc bóng chơi vui - tường - vách - lạnh!*

*Ôi! Buổi sáng bên trời - sao cô quạnh
Mưa ngày xưa chưa tạnh buổi lên đường
Giờ này đây, chắc mẹ đã ra nương
Hay tựa cửa nhớ thương con vạn dặm?*

*Trời hừng đông, rừng thông xanh thăm thẳm
Áng mây buồn vắt võng phía trời quê
Niềm đau xưa theo gió sớm trở về
Cố nhân hời! Bao giờ mình gặp lại?!*

*Tình đen bạc, nên tình nhiều ngang trái
Đời đau thương, nên đời lắm lụy phiền
Sâu tha hương canh cánh nỗi niềm riêng
Mơ có xứ, hồn cô miên chìm đắm*

*Tách trà sáng, rượu canh thâu đôi ẩm
Ta với Ta trong tĩnh lặng thương đau
Sông vẫn trôi - bèo cũ lạc phương nào?
Ôi! Buổi sáng - Ta - Bên trời - cô quạnh!*

TRÂM MẠC HOA HUYỀN
Kansas City, Chớm Thu/2010

TREO CỜ

Trong những buổi họp của các hội đoàn người Việt tại quốc gia Hoa Kỳ, chúng ta thường thấy xuất hiện hai lá quốc kỳ: Lá quốc kỳ Hoa Kỳ và quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa. Theo Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ cũng như những tài liệu được thu thập thì:

- 1- Trong một buổi lễ được tổ chức tại đất nước Hoa Kỳ thì bản quốc ca của Việt Nam Cộng Hòa được hát trước, bản quốc ca Hoa Kỳ hát sau.
- 2- Hai lá cờ phải được treo trên hai cột cờ riêng, hai lá cờ có cùng một kích thước và được treo ngang nhau. Lá cờ quốc gia Hoa Kỳ được treo bên trái, nếu chúng ta ngồi bên dưới nhìn lên khán đài. Nếu hai lá cờ được đặt chéo nhau trên một giá dựng cờ thì cờ Hoa Kỳ cũng vẫn bên trái.
- 3- Nếu có ba lá cờ: Cờ Hoa Kỳ, cờ tiểu bang, cờ thành phố thì cờ Hoa Kỳ ở giữa, cờ tiểu bang bên trái, cờ thành phố bên phải nếu chúng ta ngồi bên dưới nhìn lên khán đài.
- 4- Nếu cờ Hoa Kỳ đi chung với những cờ khác mà không phải là cờ của một quốc gia, thì cờ Hoa Kỳ sẽ đứng một mình ở hàng trước.
- 5- Khi đứng chào cờ và bản quốc ca được thổi lên thì quốc kỳ được giữ thẳng đứng, những lá cờ khác như lá cờ của các binh chủng trong quân đội hạ nằm ngang.
- 6- Nếu ngồi từ hàng quan khách nhìn lên khán đài thì bục thuyết trình đặt ở bên trái sân khấu và giá dựng cờ ở bên phải sân khấu, vị trí cờ Hoa Kỳ vẫn bên trái, cờ Việt Nam Cộng Hòa bên phải.
- 7- Khi phủ quốc kỳ trên quan tài của người đã có công với tổ quốc, phần cao quý, tượng trưng nhất của lá quốc kỳ sẽ được đặt trên chỗ vai bên trái của người trong quan tài, như là một thể hiện đã đặt tấm lòng của mình đối với nước non. Nếu là cờ Hoa Kỳ, phần cao quý là nền xanh với 50 sao trắng, sẽ được đặt trên chỗ vai bên trái của người đã khuất.
- 8- Khi treo cờ rũ hay cờ tang thì người phụ trách phải kéo quốc kỳ lên tận đỉnh cột cờ rồi mới từ từ hạ xuống nửa cột, xong buộc dây giữ ở đó. Khi hạ xuống thì người phụ trách mở dây buộc rồi kéo cờ trở lên đỉnh cột cờ, sau đó mới từ từ hạ cờ xuống. **(Người Biên Hòa)**

Thu Nhớ

*Ở Cali nhớ ngày xưa
nơi vườn Măng Cụt Lái Thiêu*

*Mùa thu mỏng áo ai bay
Vai sương cánh hạt mù mây tóc chiều
Lá rung theo bóng phù kiều
Chim bay làm dấu ngân chiều đợi trắng
Khẽ đưa gió tạt qua rìng
Cho ta nỗi nhớ bao lần thu xưa
Vời em Lái Thiêu buổi trưa
Vườn cây treo võng đu đưa qua chiều
Hớp em từng miếng ngọt môi
Mùi măng cụt chín đỏ ngời dấu yêu
Tay anh thô tục dầm liêu
Theo từng vương ngọc em rời áo khuy
Em trôi qua mất thơ ngây
Hở thân mềm giữa tay ghì quần nhau
Thu xưa hút mất từ lâu
Ở đây anh đừng nhớ màu thu xa!*

Huỳnh Tâm Hoài

Bản Tin XỨ BUỔI - 3 -

BUỔI TRƯA HÈ

*Em vẫn thế: vẫn đam mê chất ngát
Vẫn đón tình như một chuyến đi chơi!
Vẫn ngao du đây đó khắp phương trời
Vẫn thông thả, làm thơ quên ngày tháng*

*Vẫn giản dị, lời thơ em chất phát
Vẫn đơn sơ, không trang điểm loẹt lòn
Vẫn thoải mái, chẳng ta đây làm dáng
Vẫn vô tình, chẳng biết được ai yêu?*

*Xin cho em buổi trưa hè oi ả
Có anh hầu, đứng quạt mát đời nhau
Xin cho em ly kem ngọt, trắng phau
Xin cho mắt, mắt nhìn nhau đắm đuối*

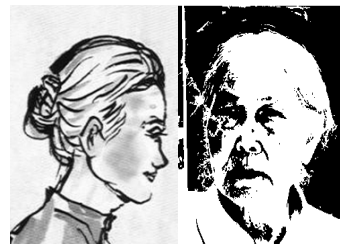
*Xin cho em, nước đá lạnh, lạnh cầm
Xin cho em, hiền lành anh đừng ngấm
Có ly kem và anh, đời đẹp lắm
Mùa hè ư? Sao mát lạnh thế này*

*Xin cho em nằm xoãi dài trên cát
Hàng dừa che, ly rượu ngọt môi mềm
Trời trong vắt, sóng tình êm êm vỗ
Thật êm đềm, hạnh phúc đến như mơ.*

Như Nguyệt

August 17th, 2010

Hai Bà Mẹ

* **Nguyễn Nhung**

Không biết tình cờ hay do cơ duyên đưa đẩy, tôi có dịp được làm quen với bạn, ở cái tuổi tri thiên mệnh người ta hay nhắc về chuyện cũ, chúng ta cũng không ngoài thông lệ đó. Hình như tôi có trực giác khá bén nhạy, cái trực giác này chắc là phần thưởng của ông Trời ban tặng cho một người yếu đuối, cảm nhận được đối tượng gặp gỡ để kết thành bạn bè, nên khi gặp bạn tôi cảm nhận được ngay tình bạn tốt đẹp đó.

Bạn trạc tuổi tôi, con trâu làm bạn với con bò, vận mệnh hẩm hiu nhiều phen gian nan, đói rách, chúng mình sinh cùng một thời loạn, cuộc chiến này chưa tàn thì đất nước lại tiếp nối cuộc chiến khác. Hoàn cảnh gia đình có khác nhau, nhưng lại khiến tôi cảm động thật nhiều, khi không ngờ khung trời tuổi thơ của tôi, những kỷ niệm thời trẻ dại lại xuất xứ từ nơi chôn nhau cắt rốn của bạn.

Dĩ nhiên khi tình cờ biết được điều lý thú đó, chúng ta cùng quay ngược lại thời gian để nhớ về quê nhà của bạn, mà cũng chính nơi đây là chốn dung thân của gia đình tôi sau năm 1954. Năm ấy mẹ tôi mới ba mươi tám tuổi mà đã góa chồng, đầu đội vành khăn trắng, lếch thếch dẫn mấy đứa con dại theo họ hàng làng nước, di cư vào miền Nam, chọn ngay cái miền đất quê nhà của bạn làm chốn dung thân. Không gì bằng tha hương ngộ cố tri, cái mà ta gặp gỡ trong vài câu chuyện kể, đã làm sống lại trong ta bao kỷ niệm thưở còn thơ đã phai pha ít nhiều.

Tôi gửi cho bạn xem tấm hình ngày thơ ấu tôi còn giữ được, lúc ấy tôi mới 6,7 tuổi. Những mái nhà nghèo nàn được lợp bằng cỏ tranh, nơi ấy tôi cũng đã nhìn thấy những trảng cỏ tranh cao hơn đầu người, và khung nhà làm bằng rơm trộn với đất sét, thay cho xi măng rồi sau đó người ta quét lên một lớp vôi trắng. Nhìn xa trông cũng khang trang khi căn nhà được bao phủ bởi những bụi chuối, bụi mía, giàn mướp hương và trong tấm ảnh, một làn khói lam chiều vờn lên mảnh trời rải rác những cụm mây trắng...

Tấm ảnh tuổi ấu thơ của tôi khiến bạn ngậm ngùi, đầu đó bạn bắt gặp lại quê nhà của mình, đầu có nghèo nàn nhếch nhác như hoàn cảnh của bạn và tôi lúc đó, nhưng lại ấp đầy kỷ niệm. Bạn nhắc tôi nhớ những con đường đất cát, bông rẫy đôi chân trần trẻ thơ ngày hai buổi đến trường. Con đường ấy vào hè trời nắng chang chang, nóng đến nỗi những con giun đất cũng phải trồi lên khỏi mặt đất để lại những ụ đất xinh xinh trong khu vườn rộng sau nhà. Bao chung quanh vườn là những bụi tre bụi trúc, lũ trẻ con hay quanh quẩn chơi nhảy dây dưới bóng mát của bụi tre suốt ngày lao xao thì thào tiếng gió, nơi đó có những ụ mồi đùn lên như những nắm đất to. Tôi lại nhớ đến những cây mít, cây ôi, cây xoài mẹ tôi trồng lớn nhanh như thổi sau vài năm định cư, những cái giếng nước sâu hun hút dưới lòng đá ong mà nước trong vắt, ngọt ngào hơn nước mưa nơi quê bạn.

Tuổi thơ của tôi và bạn chắc chỉ có vậy, nhưng êm đềm với những kỷ niệm và những rẫy vườn xanh biếc của cỏ cây. Dọc theo quốc lộ là những khu vườn trồng đầy cỏ dại xen lẫn với rừng cao su bạt ngàn, trồng thẳng tắp đồ xuống những bóng cây theo ánh nắng mặt trời. Ở đó có những bông hoa dại màu tím, có bóng dáng người con gái bạn yêu thuở đầu đời, những năm đầu thời Trung Học nơi ngôi trường quận lỵ thiếu thốn trăm bề. Tôi đi khỏi

nơi ấy khi chưa học hết bậc Tiểu học, còn bạn thì gắn bó với quê nhà cho đến ngày nơi đây thành bãi chiến trường, khung cảnh hoang tàn và khu nghĩa trang nằm tít ngoài cánh đồng phía sau quốc lộ đã đan kín những tấm mộ bia.

Tuy thế, tôi cũng hình dung ra chuỗi ngày ấu thơ của tôi và bạn nơi miền quê êm ả đó, chắc chỉ được vài năm ngắn ngủi không nghe ai nói đến chiến tranh. Tôi hay lang thang theo lũ bạn nhỏ xục xạo những bụi cây dại trên cánh đồng để hái quả chín, lâu ngày không nhớ tên những loại trái chín mọc hoang vu nuôi lũ chim riu rít làm tổ trên cây. Đó là những ngày tuyệt vời của lũ trẻ con vào mùa hè được nghỉ học, từng đám len lỏi vào những thửa ruộng sắp ngã màu lúa chín, bứt trộm những đợt nếp còn ngâm sữa, đem về rang rồi giã ra là có được một món cơm xanh thơm mùi hương đồng cỏ nội.

Từ quốc lộ đi sâu vào phía trong trên con đường quê gặp ghềnh lở chân trâu, người dân quê miền Nam chờ đầy những xe cộ hay rơm khô đi qua con đường ấy, bánh xe bò nghiêng kéo kẹt vào nhau lăn trên nền cỏ mềm, khi trời mưa để lại dấu bánh xe trên nền đất nhẵn thín. Sau những khu vườn rào giậu kỹ lưỡng của người Bắc di cư, tiếp nối những cánh đồng lúa và rừng cao su, đối với tôi ở đó dấu kín những bí ẩn giữa ngày và đêm, sự sống và nỗi chết trộn lẫn đầu đó vì những năm sau, khi màn đêm buông xuống, từng trảng đạn vu vơ vọng đến khu xóm nghèo những lo sợ vẩn vơ. Ít năm sau, nhiều căn nhà đã bỏ trống giữa vườn tược hoang vu để đi nơi khác, nỗi ám ảnh của chiến tranh đeo đẳng lên số phận con người, thôn xóm càng thêm vẻ đìu hiu vắng lặng đến rợn người.

Đó là không gian tuổi thơ của tôi và bạn, tuy đẹp nhưng chỉ có thể nếu như tôi không nghe bạn kể chuyện, và như một tình cờ thì ít nhiều trong đó mệnh mang hình ảnh hai người mẹ, mẹ

của tôi và má của bạn. Hai người đàn bà có những trùng hợp đau khổ của định mệnh sao giống nhau nhiều lắm, dù hai người sinh trưởng ở hai nơi khác nhau, miền Bắc và miền Nam, nhưng cái đau đớn của hoàn cảnh thì lại hội tụ ngay trên quê hương của bạn. Cả hai bà mẹ này đối với chúng ta đều tiêu biểu cho những bà mẹ quê hiền lành, chịu đựng, cam go chiến đấu với nghịch cảnh để nuôi con thành người, thiếu vắng người đàn ông trong mái ấm gia đình đã tan nát vì chiến tranh. Mẹ tôi qua đời hơn hai mươi năm rồi, còn má bạn vẫn hắt hiu chiếc bóng ở miền quê xa xôi đó như đã từng cam chịu, bằng lòng với số phận nghiệt ngã của mình.

Theo như bạn kể thì bạn mồ côi cha ngay khi mới sinh còn đỏ hỏn, tiếng khóc đầu đời của đứa trẻ con vài ngày tuổi như tức tưởi vì cái tang của người cha, từ xa lần mò về thăm nhà khi đứa con chào đời. Ba người du kích địa phương ủa vào nhà khi trời vừa nhá nhem tối, trời chập cha bạn lòi đi rồi chập đầu ngay mé rừng cao su trước lối vào nhà, khiến người vợ điên loạn trước cái chết hãi hùng đến quá bất ngờ của người chồng, mà quên luôn cả ngày sinh tháng đẻ của thằng con trai. Niềm vui chưa trọn sao nỗi buồn đã kéo ập đến vội vã như câu nói "họa vô đơn chí, phúc bất trùng lai" hình như thường hiện diện quanh quất trong đời sống loài người. Từ hồi ấu thơ, bạn đã sống lây lất nhờ dòng sữa của những người phụ nữ tốt bụng quanh xóm, bầu vú mẹ đã cạn khô theo nỗi đớn đau chít khăn tang đi vào gia đình bạn.

Nay bú nhờ, mai uống nước cháo vậy mà bạn cũng lớn lên được, trong nỗi buồn héo hắt của mẹ kéo dài một thời gian rồi cũng nguôi nguôi. Bạn chạy nhảy chơi đùa trong căn nhà dột nát che đậy sơ sài bằng những tấm mo cau rơi rụng trên mảnh sân trước, khi mùa mưa đến, căn nhà càng thêm âm u đầy khói hun muối từ những cây cùi ứ. Những căn nhà tranh vách đất ở miền quê đều giống nhau, chiều chưa về mà bóng tối đã đầy sân, ẩn sau

vườn tược âm u, đêm khuya nghe tiếng chim tu hú buông từng âm rời rạc, như tiếng gọi của thần chết. Tuy vất vả mẹ góa con côi, nhưng người mẹ táo tợn một nắng hai sương ấy cũng cho được các con đến trường, bạn gần như quên hẳn cái quá khứ đau buồn của mẹ mình. Đến một ngày lớn khôn, nhìn lên bàn thờ hình ảnh của người cha khuất sau làn khói hương nhòa nhạt, bạn thắc mắc về người cha và muốn biết về ngày sinh của mình để gọi đó là ngày sinh

Tôi may mắn hơn bạn một chút vì khi tôi sinh ra và lớn lên, đứa con út ít của một gia đình ở thành phố có ngôi nhà gạch kang trang do chính cha tôi tạo dựng. Phía trước nhà là rặng bàng trở màu khi mùa thu đến, phía sau nhà là mảnh vườn rau với cái ao vuông. Cửa hàng của cha mẹ tôi tập nập khách làng quê ra tỉnh vào những ngày có phiên chợ. Hai căn nhà gạch với một cái sân lát gạch đỏ, những đêm mùa hè cả nhà quây quần chuyện vãn dưới ánh trăng bàng bạc treo trên mảnh sân ấy, tiếng cười của lũ con chen nhau chờ bát chè đậu đen mát mẻ vào một đêm trăng rằm tháng Tám. Những mùa thu ở đất Bắc trong một thị trấn êm đềm không xa Hà Nội bao nhiêu cây số, cũng như miền quê nơi bạn sinh ra cũng sát nách với Sài Gòn hoa lệ, thế nhưng định mệnh lại là mẫu số chung cho hai người mẹ rất tội nghiệp.

Ôi buồn thay khi bạn kể tôi nghe ngày sinh của bạn, lại chính là ngày giỗ của người cha thân yêu với bản án hãi hùng vào một đêm hạnh phúc của loài người. Tôi hình dung ra khung cảnh gia đình bạn, chiếc đèn dầu còn tỏa ánh sáng lắt lay trong căn nhà miền quê, bà mẹ sung sướng khi hân hoan trao đứa con thơ còn bé bỏng qua tay người chồng, đôi mắt long lanh nhìn nhau, môi họ mím cười và người cha đang ngắm nghía đứa con trai để tìm đôi nét quen thuộc của mình, trên khuôn mặt bé thơ còn đỏ hỏn nhăn nhúm chưa quen với đời sống mới. Giây phút hạnh phúc ấy kéo dài được bao lâu, lời nói ân cần hỏi han nhau được bao nhiêu khoảnh khắc phù du của cuộc đời, để rồi chợt mất hết khi những cái bóng đen của sự ác ủa vào căn nhà nhỏ, cái chết đến tức tưởi quá nhanh không hề đoán trước được.

Còn ngày Sinh Nhật của tôi chắc cũng chỉ là một ngày tưởng tượng trong một năm có ba trăm sáu mươi lăm ngày như bạn vậy. Ngày cha tôi mất, một ngày tháng mười năm đó, ba hôm sau mẹ tôi dặn dò người bố già vài việc, thu vén dẫn con âm thầm ra khỏi căn nhà thân yêu của mình không hẹn ngày trở lại. Đôi vai người đàn bà chưa đầy bốn

PHÂN ƯU

Được tin buồn thân phụ của cựu Giáo Sư THLT **Hứa Thị Minh Phượng, CHS/THLT Hứa Trọng Hùng, Hứa Trọng Khải, Hứa Trọng Hoàng, Hứa Trọng Ân, Hứa Thị Phương Uyên** và là gia phụ của CHS/THLT **Lâm Thị Hoa** là:

Cụ Giuse **HỨA VĂN TÔN**

Từ trần ngày 08 tháng 08 năm 2010
tại Dallas, Texas
Hưởng thọ 93 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu đến gia đình quý ĐH **Hứa Thị Minh Phượng, Hứa Trọng Hùng, Hứa Trọng Khải, Hứa Trọng Hoàng, Hứa Trọng Ân, Hứa Thị Phương Uyên, Lâm Thị Hoa**. Nguyên cầu linh hồn **Cụ Giuse HỨA VĂN TÔN** sớm được hưởng nhan Thánh Chúa.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

mười tuổi yếu đuối mà đầy nghị lực, dẫn thêm ba đứa con còn non nớt, đại khờ, quây trên lưng cái khổ nạn của gia đình tan nát, chia lìa, phân tán, chỉ còn đôi tay và những giọt nước mắt làm hành trang cuộc đời, trôi giạt vào cái mảnh đất quê hương miền Nam của bạn. Vậy mà chúng mình không biết nhau ngày đó, để đến khi bạc đầu mới biết thế nào là "tha hương ...ngộ cổ tri".

Vì vội vàng ra đi, chị em tôi không có một mảnh giấy khai sinh lặn lưng, nên sau này khi làm lại giấy thế vì khai sinh để đi học, tôi bị đánh rơi chữ "Kim" mà ngày xưa khi nằm trong lòng cha tôi trên chiếc võng đu đưa ở mảnh sân ngợp mùi hoa ngâu cạnh cái bể nước mưa, cha tôi đã âu yếm gọi tôi là "con trâu vàng" để kỷ niệm cái năm tôi chào đời. Lúc ấy chắc cha tôi cũng không bao giờ nghĩ có ngày cha con lại chỉ gần nhau vốn vẹn vài năm là tôi mất hẳn người cha thân yêu. Tôi cũng không nhớ mặt người cha thân yêu của mình, mấy tấm ảnh còn lộng khung treo trên tường không ai gỡ xuống để mang theo. Khi làm lại khai sinh cho tôi, mẹ tôi cũng bối rối quên luôn cả ngày sinh tháng đẻ của các con, huống gì những chữ lót mỹ miều trong mỗi cái tên, họ. Tôi cũng không có ngày sinh nhật, chỉ nghe mẹ bảo khi con gió heo may thổi về, mùa thu tháng Tám với một vầng trăng treo sau vườn là tôi mở mắt chào đời. Tôi sinh vào mùa thu chứ không phải mùa hạ như trong giấy khai sinh làm lại ở miền Nam, khiến tôi nghĩ mình là hiện thân của một chiếc lá vàng bay từ Bắc về Nam theo làn gió cuốn.

Chính vì câu chuyện này mà trong bạn và tôi trộn lẫn chút buồn phiền và ngậm ngùi khi biết cái hạnh phúc làm người của mình, lại kéo theo sự bất hạnh của người cha, nỗi đau đớn của người mẹ, bấy nhiêu thứ pha trộn vào nhau để thành một nỗi buồn bàng bạc khi ngắm nhìn hạnh phúc của người khác. Riêng bạn còn thêm nỗi căm hận khi nghĩ đến những kẻ đã gây nên cái chết của người cha yêu thương của mình. Nỗi buồn ấy phải chăng là một định mệnh, để ngay từ khi mới vào đời, bạn đã phải mau chóng rời bỏ quê hương, bỏ lại ngôi nhà trong vườn cây có những vạt rừng cao su âm u ẩn dấu niềm đau trong đó, và cũng bỏ luôn mối tình đầu đời với người thiếu nữ chân phương, thích những bông hoa màu tím rung rinh trên vạt cỏ.

Người mẹ miền Đông Nam Bộ ấy cam chịu nghịch cảnh đau thương do chiến tranh và hận thù, vẫn ở lại quê nhà, cu ky chiếc bóng trong ngôi nhà đơn lạnh để chắt chiu từng bịch gạo, dành dụm từng con khô, con mắm, bán từng buồng chuối, buồng cau để gửi đi nuôi con ăn học. Bạn may mắn thoát ra được miền quê khốn khổ của mình cũng từ nỗi vất vả của mẹ. Để rồi sau những năm ăn học, bạn quyết định gia nhập quân đội, và xem đó là con đường nối tiếp lý tưởng của người cha đã nằm xuống năm xưa. Là một người lính biển, bạn lênh đênh với con tàu trên sóng dài biển rộng, mà vẫn nhớ về một dòng sông chốn quê nhà. Nghe tiếng sóng biển rì rào vỗ vào mạn tàu tí ngoài biển xa để bảo vệ tổ quốc, trắng nhấp nhô theo làn sóng bạc, nơi chốn bình yên ấy chắc bạn vẫn chạnh lòng nhớ mái tranh nghèo có bà mẹ già luôn ngóng chờ tin con, với trái tim mõi mòn héo hắt. Nơi đêm và ngày lẫn lộn, bình minh và bóng tối phủ chụp lên nhau thành một cơn binh lửa ngút trời ập xuống đầu người dân vô tội...

Tôi thích nhắc bạn nhớ quê hương của bạn và những kỷ

niệm thời thơ ấu của tôi, dù rất đơn sơ nhưng nồng ấm tình người hai miền Nam Bắc. Tôi ăn quà như mò khoét, miệng liú lo như chim vành khuyên, đó là mẹ tôi bảo vậy, biết đâu bà ngoại của bạn không là bà già miền Nam móm mém ngồi bán bánh mì bì chan nước mắm với mỡ hành trong cái chợ quê nghèo đó. Sáng nào trước khi đi học, tôi cũng chạy ù ra chợ thật sớm để mua khúc bánh mì bì béo ngậy mùi mỡ hành, bao giờ bà già bán món quà rẻ tiền này cũng gấp thêm cho cô bé mở hàng vải sợi da heo thơm mùi thính rang vàng trộn thịt. Tuổi hồn nhiên khiến tôi thấy nụ cười hiền lành chất phác của bà mẹ chợ quê miền Nam, như đậu lại đâu đó trong tâm tư cô bé con Bắc Kỳ hình ảnh một bà tiên hiền dịu. Ở cái chợ nghèo nơi quê bạn, tôi thòm thèm làm quen những món ăn miền Nam rất lạ như chè thung nước dừa, bánh bò bánh ít, nước đá bào xịt nước đường xanh đỏ mát lạnh mỗi một buổi xế trưa nắng gắt.

Mẹ tôi cũng làm lụng vất vả để nuôi bầy con ăn học, không thờ than điều gì ngoài nỗi nhớ quê cha đất tổ chất

PHÂN ƯU

Được tin buồn thân mẫu của các đồng hương **Lê Thị Đặng, Lê Văn Đông, Lê Văn Châu** và cũng là nhạc mẫu của **ĐH Huỳnh Thị Bông** là;

Bà Quả Phụ LÊ VĂN CHINH

Nhũ Danh NGUYỄN THỊ ANH

Đã qua đời ngày 10 tháng 08 năm 2010

tại Biên Hòa, Việt Nam

(Nhằm ngày mùng 01 tháng 07 năm Canh Dần)

Hưởng thọ 97 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu đồng thành kính phân ưu đến gia đình quý **ĐH Lê Thị Đặng, Lê Văn Đông, Lê Văn Châu** và **Huỳnh Thị Bông** cùng tang quyến. Nguyên cầu linh hồn **Cụ Bà LÊ VĂN CHINH** sớm an vui trên cõi Niết Bàn.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

ngất trong lòng. Mỗi buổi chiều quê ngôi nhà thờ vẫn đổ những hồi chuông buồn xa vắng,lan lan xa đến những làng mạc quanh vùng, ngọn đèn dầu không đủ xua đi bóng tối buồn rầu trong những căn nhà nhỏ. Mẹ tôi khi còn trẻ cho đến lúc về già chỉ thích đọc kinh, niềm tin hay là tự nhắc nhở mình phó thác cuộc đời và sự đau khổ vào những đấng thiêng liêng. Tuy chưa già lắm nhưng mẹ tôi hình như già trước tuổi bởi những lo toan tính toán vì miếng cơm manh áo, đơn thân độc mã giữa cuộc đời làm con gà mẹ xòe đôi cánh yếu đuối để bảo bọc những đứa con.

Có một lần tôi trở về thăm vài người họ hàng còn bám víu lấy mảnh đất tan hoang vì bom đạn nơi miền quê ấy, đi tìm lại cái mảnh vườn thời thơ ấu của mình, nhưng chỉ còn nhận ra vài cây xoài, cây mít mẹ tôi trồng là còn tồn tại, dấu vết căn nhà thì không còn gì nữa. Tôi vẫn nhớ bụi tre già bao bọc khu vườn trồng cây ăn trái, cái giếng nước xây bằng đá ong, ngày xưa ở đó có cái tổ chim. Mẹ tôi cho người chị họ mảnh vườn đó để ra đi, sau này chiến tranh từ trong rừng cao su bò ra đến khu nhà dân thì nơi này trở thành bãi chiến trường, chắc đây là thời kỳ bạn bỏ quê hương mà đi.

Chuyện của bạn dài lắm, thêm vài mối tình dở dang trong đời quân ngũ, nhưng tôi nghĩ có lẽ hình bóng của người mẹ và cô con gái bạn yêu thời đi học, vẫn nằm lại trong trái tim bạn nhiều hơn cả. Cái mảnh đất quê nghèo từ ngày theo chuyến tàu ra biển Đông, biệt biệt hơn ba mươi năm bạn chưa trở về một lần, nhưng nó còn nguyên đó vì có ai quên được nơi mình mở mắt chào đời, có ai quên được hình bóng người mẹ đã ở lại chết sống với nghịch cảnh để nuôi con thành người đầu hờ bạn? Như buổi sáng giựt mình thức dậy sớm vì cơn mưa với những tiếng sấm ì ầm vọng lại, bạn bảo nhớ những giọt mưa từ mái tranh nghèo thuở còn thơ dại. Như hôm nào chợt

thấy những bông hoa màu tím chen nhau nở trong bụi cỏ mọc ven đường, tôi chắc bạn đang nhớ về những bông hoa màu tím trong cánh rừng cao su thuở ấy. Có phải thế không bạn, khi tôi và bạn có hai bà mẹ có gần gần một nỗi đau, khi sống trong một quê hương đầy phân ly vì chiến tranh và nỗi chết?

Thực ra thì con người đều có những bù trừ để đời sống được thăng hoa, và những thiếu sót trong cuộc đời chúng ta luôn được bù đắp để người ngoài. Chẳng thế mà trời cho tôi gặp bạn, chúng ta cùng có một tuổi ấu thơ rất ngậm ngùi, trong cái làng quê có con đường làng hẻo lánh qua những cánh đồng cỏ lúa. Và một điều trùng hợp nữa là tôi và bạn sinh cùng một năm, có hai bà mẹ khô trên một quê hương đọa đầy, với những đứa con không hề có ngày Sinh Nhật. Bù lại cho sự mất mát đó, tôi và bạn có hai bà mẹ quê thật tuyệt vời, không phải là điều đáng hãnh diện sao hở bạn?

• **Nguyễn Nhung**

CUÔNG SI

*Cho em mượn vầng thơ Đường óng ả
Buổi sáng buồn tóc xỏa ướt vai êm
Cho em xin môi hôn nào lời lá
Mắt nhìn nào mê đắm giữa trời đêm*

*Cho em mượn tiếng dương cầm réo rắt
Tiếng hát nào ngọt ấm, lịm hôn em
Lời nói nào nghe ru ngủ êm êm
Vòng tay nào quên đời trong phút chốc*

*Cho em nhé, xin tình đừng bão lốc
Xin cuông si giảm tốc độ kinh hoàng
Xin mỗi ngày em bớt nhớ thương anh
Xin mỗi phút đừng ước mong được gặp*

*Cho em mượn vầng trăng rằm tháng Tám
Hai ta ngồi đối ẩm ngắm trăng lên
Tối nay nhé, ngồi cạnh nhau đừng nói
Em ước thăm thời gian hãy ngừng trôi*

Trang Thơ Xứ Bưởi ...

*Cho em mượn đóa hoa màu tím ngất
Cầm nâng niu, cài mái tóc anh nhìn
Cho em mượn mùa Xuân tàn trong nắng
Tình mùa hè, bốc lửa quán mê nhau*

*Cho mượn nhé trăng tỏa ngời tháng Tám
Tuổi bây giờ đành mất Tết Trung Thu
Cho mượn nhé chút gió lùa, mây trắng
Gió hiu hiu, dịu mát buổi trưa hè.*

Như Nguyệt
August 20th, 2010

Tiếng Ru Ngàn Đời

"Gió mùa thu mẹ ru con ngủ
Năm canh chày thức đủ trọn năm."
Lời Mẹ ru dịu dặt tựa dương cầm
Đưa con trẻ âm thầm vào giấc ngủ ...

Mẹ ru con... cho cúc vàng chớm nụ
Cho đêm sang nhẩn nhủ gió thu về.
Mẹ ru tình chan chứa một vùng quê
Từng đêm ánh trăng về soi bóng mẹ.

Mẹ ru con trong chuỗi ngày thơ bé
Vòng đong đưa theo tiếng mẹ ru hời .
Khi bên trời lác đác giọt sương rơi
Mẹ vẫn thức ngồi ru con đêm vắng .

Ôi bóng mẹ như tượng thân lẳng lẳng
Nhìn con thơ trong giấc ngủ say nồng .
Đêm muôn trùng tình mẹ ngát mênh mông
Trăng thôn thức soi tâm lòng của mẹ .

Mắt mẹ hiền dấu chân chim đã kẻ
Thời gian trôi tóc mẹ đã phai màu
Bàn tay gầy hằn những vết lo âu
Vì đời mẹ dãi dầu bao khuya sớm .

Dòng sữa mẹ nuôi đời con khôn lớn
Thương con thơ lòng chẳng gợn ưu phiền .
Ôi ngọt ngào dòng sữa mẹ thiêng liêng !
Cho con uống đượm khắp miền thân thể .

Ân tình mẹ rộng sâu như trời bể
Ngàn lời thơ chẳng kể hết ơn Người
Mượn cung đàn muôn điệu , tiếng thơ khơi
Tạ ơn mẹ, tạ ơn Người sinh trưởng .

Mang ơn mẹ, mang ơn nhiều vô lượng
Lời ru xưa âm hưởng chẳng phai tàn .
Thu lại về....vàng lá rụng ngoài sân
Con viễn xứ chạnh lòng thương nhớ mẹ .

Hoàng hôn xuống chuông chùa ngân nhẹ
Kính Vu Lan trầm ấm vọng vang lời
Dù mai nay đời chia rẽ đôi nơi
Con vẫn nhớ tiếng ru hời của mẹ

Ai xuôi ngược trong cuộc đời dâu bể
Vu Lan về... lòng nhớ Mẹ chẳng ai ?...

Thích Tánh Tuệ

GỬI BIÊN HÒA

Ngày xưa tôi ghé Biên Hòa
Sông Đồng Nai chảy chiều qua mơ màng
Cầu Gành mấy nhịp bắc ngang
Bao tà áo trắng nhẹ nhàng phiêu bay
Nón nghiêng che những dáng gầy
Nắng hồng rơi đậu bờ vai thon mềm
Hỏi em: em học Ngô Quyền
Hỏi tôi: chân bước vào miền mộng du
Thế rồi tình cứ vu vơ
Chèo khua thương nhớ quanh bờ chiêm bao
Biên Hòa ngày ấy xôn xao
Tân Triều hương bưởi ngọt ngào lòng thom
Tân Ba cánh lúa ngát hương
Quán ăn nhộn nhịp Chợ Đồn thương giảng
Tân Thành ai ghé về thăm
Bóng dừa nghiêng tiếng chim ngân rung chiều
Này là Cầu Mát mến yêu
Long Thành ai thả cánh diều vi vu ...
Xa Biên Hòa biết bao thu
Vẫn còn nghe tiếng chim gù bên tai
Cõi lòng thấp thoáng bóng ai
Giờ em thả mái tóc dài về đâu?
Bao ngày sương khói rồi nhàu
Chút thương chút nhớ tặng nhau làm quà.

Trầm Vân

PHÂN ƯU

Được tin buồn, trường nam của đồng hương **Hồ Thị Ba** là cháu;

DANNY DŨNG NGUYỄN

Qua đời ngày 06 tháng 08 năm 2010
(*Nhằm ngày 26 tháng 06 năm Canh Dần*)
tại Arizona, Hoa Kỳ

Hưởng dương 43 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu đến ĐH **Hồ Thị Ba** cùng tang quyến. Nguyên cầu linh hồn cháu **DANNY DŨNG NGUYỄN** sớm được an vui nơi cõi vĩnh hằng.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin trở thân phụ của các đồng hương **Huỳnh Thị Kim Hương, Huỳnh Thanh Tuấn, Huỳnh Thanh Bình, Huỳnh Thị Kim Hoàng** là;

CỤ HUỲNH VĂN CAO (*Đức Quang*)

Đã qua đời ngày 01 tháng 08 năm 2010
tại Biên Hòa, Việt Nam
(*Nhằm ngày 21 tháng 06 năm Canh Dần*)
Hưởng thọ 79 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu đồng thành kính phân ưu đến gia đình quý ĐH **Huỳnh Thị Kim Hương, Huỳnh Thanh Tuấn, Huỳnh Thanh Bình, Huỳnh Thị Kim Hoàng** cùng tang quyến. Nguyên cầu anh hồn **CỤ HUỲNH VĂN CAO** sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn thân mẫu của đồng hương **Bùi Huy Hoàng** là;

CỤ Bà Maria BUI VĂN ĐÀM

Nhũ Danh TRẦN THỊ THÊU
Đã tạ thế ngày 13 tháng 08 năm 2010
(*Nhằm ngày 04 tháng 07 năm Canh Dần*)

Hưởng thọ 84 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu đồng thành kính phân ưu đến đồng hương **Bùi Huy Hoàng** và tang quyến. Nguyên cầu linh hồn **CỤ Bà MARIA** sớm hưởng nhan Thánh Chúa.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California nhận được tin;

CỤ Ông Giuse VŨ ĐỨC KÝ

Là thân phụ của đồng hương **Vũ Văn Tân**
Đã được Chúa gọi về vào trung tuần tháng 08, năm 2010
tại Tân Mai, Biên Hòa, Việt Nam

Hưởng thọ 80 tuổi

Lễ Cầu Hồn đã được tổ chức
chiều ngày **24 tháng 08 năm 2010**
tại **TĐ Saint Columban**, Garden Grove Nam Cali.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu khắp nơi **ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU** đến đồng hương **Vũ Văn Tân** và tang quyến. Nguyên cầu linh hồn **CỤ Ông Giuse VŨ ĐỨC KÝ** sớm về hưởng nhan Thánh Chúa.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Thông Báo Số 1

của Ban Vận Động Ngày Hội Ngộ Gia Đình TT, DV& CH, 2011

Thân kính gửi Quý đồng nghiệp,

Trong suốt hai nền Cộng Hòa, tất cả các viên chức, cán bộ trong ngành Thông Tin, Dân Vận và Chiêu Hồi, cùng với mọi tầng lớp quân dân cán chính Việt Nam Cộng Hòa, đã dự phần vào việc viết lên một trang sử của đất nước. Nay sau hơn 35 năm lưu vong, một số đồng anh chị em trong ngành có ý định sẽ tổ chức **Ngày Hội Ngộ Đại Gia Đình Thông Tin, Dân Vận và Chiêu Hồi** (ĐGĐTT-DV-CH) dự trù vào trung tuần tháng 7 năm 2011 tại Orange County, Nam California.

Mục đích của cuộc hội ngộ là nhằm thắt chặt thêm mối liên lạc giữa những cán bộ quốc gia đã phục vụ đất nước trong ngành Thông tin-Dân vận-Chiêu hồi. Cuộc hội ngộ còn là dịp để chúng ta chia sẻ tâm tình, góp ý kiến về việc duy trì di sản cho thế hệ con em, đồng thời tạo một nhịp cầu kết nối giữa thế hệ chúng ta với thế hệ hậu duệ trong ĐGĐ TT-DV-CH.

Với ý hướng trên, và để giúp Ban Vận động có đủ dữ kiện chuẩn bị Ngày Hội ngộ được thành công, chúng tôi hy vọng được đón nhận các ý kiến hồi đáp quý báu của Quý đồng nghiệp các cấp. Trường hợp Quý vị đồng ý tham dự, xin vui lòng cho biết tên họ, địa chỉ, số điện thoại hoặc email, thời gian phục vụ, nhiệm sở, chức vụ hoặc phần hành phụ trách sau cùng. Xin Quý vị liên lạc với một trong các đồng nghiệp có tên dưới đây:

- Triệu huỳnh Võ (714)647-3797 email: vohuynhtrieu@yahoo.com
- Nguyễn ngọc Bích (703)971-9178 email: nguyennbich37726@aol.com
- Đoàn hữu Định (703)475-6186 email: Dinh.Doan@usdoj.gov
- Nghiêm xuân Trường (714)281-8298 email: truongxngkiem@yahoo.com
- Phạm bá Cát (714)841-5632 email: levigia2007@yahoo.com
- Nguyễn huy Sỹ (714)995-2617 email: nguyenuhysy@yahoo.com
- Huỳnh tấn Lê (714)878-3739 email: drlehuynh@sbcglobal.net
- Cao xuân Thức (714)675-1379 email: tcaomls@yahoo.com

Thư từ và bài viết cho Đặc San Hội Ngộ, gửi về Cao xuân Thức : 3316 Dorsey Dr, Santa Ana, CA92704, Fax#(714)531- 7879 (nếu không dùng email).

Chúng tôi mong sớm được hồi đáp từ Quý vị trước ngày 30-09-2010.

Trân trọng kính chào và cảm ơn Quý đồng nghiệp.

Ngày 30 tháng 06 năm 2010

T.M. Ban Vận Động

Triệu huỳnh Võ

Nguyên Phụ Tá Đặc Biệt Tổng Trưởng Dân Vận & Chiêu Hồi.